

et helt andet formål, idet der har vist sig en tendens til en mildere bedømmelse af opfindelseshøjden for så vidt angår tillægspatentets forhold til hovedpatentet, uanset at hjemmel for dette ikke foreligger i loven. Det må antages at være udsigten til, at denne mildere bedømmelse af opfindelseshøjden ville medføre et patent, der ellers ikke kunne opnås, som har været årsag til, at ansøgerne har valgt at søge om tillægspatent i stedet for et selvstændigt patent.

Den ordning, som foreslås, har således en anden begrundelse og opgave end den gældende tillægs-patentordning og forslaget afviger derfor på visse punkter fra de nu gældende regler. Disse indeholder således ingen tidsmæssig begrænsning i adgangen til at søge om tillægspatent, og for dette gælder efter loven de samme patenterbarhedsvilkår som for selvstændige patenter, herunder kravet om opfindelseshøjde. Der er endelig ikke mulighed for at opretholde tillægspatentet, hvis hovedpatentet ophører, medens det efter forslaget bevarer sin gyldighed i form af et selvstændigt patent, når hovedpatentet erklæres ugyldigt, eller patenthaveren giver afkald på dette.

For tillægspatent skal der ikke betales årsafgifter.

I den af de nordiske komiteer afgivne præliminære betænkning var tillægspatentordningen foreslået ophevet, men dette mødte nogen modstand blandt de interesserede organisationer. Under hensyn hertil og til, at ordningen findes i det inden for EEC-landene udarbejdede udkast til en europæisk patentkonvention, ændrede komiteerne deres indstilling og foreslog en bestemmelse som den i lovforslaget indeholdte.

Kapitel II.

Til § 8.

I denne bestemmelse fastslås, hvilke administrative myndigheder, der udfører behandlingen af patentansøgninger og udsteder patent.

Patentmyndigheden er efter gældende lov patentkommissionen, de særlige kommissioner og direktoratet for patent- og varemærkevæsenet.

Afgørelsen af ansøgninger om patent er henlagt under patentkommissionen, der består af en række — for tiden 16 — tekniske og juridiske medlemmer. Kommissionen har som bistand direktoratet for patent- og varemærkevæsenet, hvis direktør fungerer som kommissionens formand.

De af kommissionen truffne afgørelser om afslag eller vedtagelse af patent kan af ansøgeren eller en indsiger begæres prøvet af en særlig kommission, der nedsættes af handelsministeren for hver enkelt sag og består af en formand og indtil 4 andre under hensyn til sagens beskaffenhed udnævnte medlemmer.

Af den præliminære betænkning fremgik, at det var tanken at organisere patentmyndigheden på samme måde som efter gældende lov.

En række af de interesserede organisationer, herunder Advokatrådet, De danske Patentagenters Forening og Industrirådet gav imidlertid udtryk for, at spørgsmålet om patentmyndighedens struktur burde yderligere overvejes i forbindelse med en revision af patentlovgivningen.

Man pegede på den betydning, det ved et system med nordisk patent har, at behandlingen af en ansøgning så vidt muligt bliver ens i hvert af de nordiske lande, og at den nuværende kommissionsbehandling er mindre egnet til gennemførelse af en ensartet patenteringspraksis. Organisationerne var af den opfattelse, at patentmyndigheden bør organiseres efter samme mønster som i de øvrige nordiske lande, således at afgørelsen af patentansøgninger lægges i hænderne på patentdirektoratets faste medarbejdere.

Endvidere ønskede man klageinstansen organiseret som en fast instans, idet man bl. a. henviste til, at klageadgangen efter lovforslaget er betydeligt udvidet i forhold til gældende lov og praksis, og at det derfor er af betydning, at klagemyndigheden sammensættes af personer, der foruden at være teknisk sagkyndige også har erfaring med hensyn til patentlovgivning og patentpraksis.

I overensstemmelse med komiteens endelige indstilling foreslås derfor afgørelsen af ansøgninger om patent henlagt til direktoratet for patent- og varemærkevæsenet under direktørens ansvar. Det er tanken at bibeholde den nuværende organisation af direktoratets patentafdeling.

Det foreslås endvidere, at klager over ansøgninger om patent skal indgives til et patentankenævns bestående af en formand og et antal medlemmer. Formanden og yderligere mindst et af nævnets medlemmer skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne beskikkes til landsdommer, medens de øvrige medlemmer skal være teknisk sagkyndige. Ved udvælgelsen bør det med henblik på en særlig sagkyndig behandling af den enkelte klage tilstræbes, at teknikkens forskellige grene repræsenteres blandt medlemmerne.

Til § 9.

Det er i § 1 fastsat, at patent meddeles efter ansøgning. I §§ 9-10 er givet nærmere regler for indholdet af denne ansøgning. I disse bestemmelser er alene optaget grundlæggende og principielle regler, medens den nærmere udformning er overladt til administrative forskrifter.

Efter stk. 1 skal ansøgningen være skriftlig og